

پیام دوازده

زیستن یک زندگی مسرت از مسیح به عنوان سرزمین نیکو
با معبد، محل سکونت خدا،
و شهر، پادشاهی خدا، به عنوان حاصل آن

خواندن متون مقدس: ۲ قرن‌تیاں ۱۳: ۱۴؛ ۱: ۱۲؛ ۴: ۱۵؛
۶: ۱؛ ۸: ۱، ۹: ۹، ۸: ۱۴؛ ۱۲: ۹

۱. اول قرن‌تیاں، تاریخ فرزندان اسرائیل در عهد قدیم را به عنوان نمادی از ایمانداران عهد جدید (۵: ۷-۸؛ ۱۰: ۱-۱۳) می‌داند، ولی هیچ اشاره‌ای به سرزمین نیکو در ۱ قرن‌تیاں وجود ندارد، زیرا از نظر روحانی، واقعیت سرزمین نیکو، در ۲ قرن‌تیاں است:

آ. واقعیت سرزمین نیکو در ۲ قرن‌تیاں، خود مسیح به عنوان فیض الهی است. فیض خداوند عیسی مسیح اندیشه مرکزی و موضوع ۲ قرن‌تیاں است - ۱۳: ۱۴؛ ۱: ۱۲؛ ۴: ۱۵؛ ۶: ۱؛ ۸: ۱، ۹: ۹؛ ۸: ۱۴؛ ۱۲: ۹.

ب. «نه من بلکه فیض خدا» در ۱ قرن‌تیاں ۱۵: ۱۰ برابر است با «نه من بعد از این، بلکه مسیح» در غلاطیاں ۲: ۲۰؛ فیضی که آن رسول را انگیزه داد و در او عمل کرد، موضوع یا چیزی نبود جز یک شخص زنده (یوحنا ۱: ۱۶-۱۷)، مسیح رستخیز کرده، تجسم خدای پدر (کولسیان ۲: ۹؛ یوحنا ۱۴: ۷-۱۱) که روح حیات بخش شامل تمام شد (۱ قرن‌تیاں ۱۵: ۴ب؛ ۲ قرن‌تیاں ۳: ۱۷)، که در آن رسول، برای مسرت نیرومند کننده او، ساکن بود (۲ تیموتائوس ۴: ۲۲؛ ۲: ۱).

پ. فیض، خدا در مسیح به عنوان روح است که برای مسرتمان به ما داده شده است، به ما انرژی می‌دهد، ما را توانمند می‌سازد، ما را حمایت و تقویت می‌کند، تا با هر نوع مشکلی روبرو شویم، با همه اوضاع سازگار باشیم، هر نوع رفتاری را تحمل کنیم، هر نوع محیطی را بپذیریم، تحت هر وضعی کار کنیم، و از هر نوع فرصتی استفاده کنیم تا جهت توزیع فیض گوناگون خدا به درون دیگران برای بناسازی کلیسا به عنوان خانه خدا و پادشاهی خدا، مبادران نیکو باشیم - ۱ قرن‌تیاں ۱۵: ۱۰؛ ۲ قرن‌تیاں ۱: ۳-۱۲؛ ۷-۹؛ ۱ پطرس ۴: ۱۰؛ افسسیان ۳: ۲.

۲. ما باید ببینیم که چگونه در چشم خدا زندگی‌ای داشته باشیم که ما را قادر به مسرت بردن از مسیح شامل تمام، که نمادش سرزمین نیکو است، سازد - کولسیان ۱: ۱۲؛ ۲: ۶-۷آ:

آ. ما باید یک زندگی زحمت کشیدن بر مسیح داشته باشیم، یک زندگی مسرت بردن از مسیح به طور شخصی تا اینکه با هم به طور دسته جمعی از او برای بناسازی بدن مسیح به عنوان معبد، خانه خدای زنده مسرت ببریم - ۱ قرن‌تیاں ۳: ۱۷؛ ۱ تیموتائوس ۳: ۱۵.

ب. اراده خدا برای ما این است که از مسیح مسرت ببریم (عبرانیان ۱۰: ۵-۱۰؛ ۱ قرن‌تیاں ۱: ۹). ما باید جویای مسرت بردن از مسیح و تجربه کردن او در هر وضعیتی باشیم (فیلیپیان ۳: ۷-۱۴).

زیستن یک زندگی مسرت از مسیح به عنوان سرزمین نیکو

- پ. مسیح بیش از اندازه غنی است، اما کلیسا امروز در فقر غوطه ور است زیرا فرزندان خداوند کاهل هستند - امثال ۶: ۶-۱۱؛ ۲۴: ۳۰-۳۴؛ ۲۶: ۱۴؛ متی ۲۵: ۲۶، ۳۰.
- ت. وقتی برای پرستش خداوند به جلسات می آییم، نباید با دستان خالی بیاییم؛ دستان ما باید پر از محصول مسیح باشد - تثنیه ۱۶: ۱۵-۱۶:
۱. ما باید محصول کافی از او تولید کنیم تا مازادی برای فقرا و نیازمندان، برای کاهنان و لاویان، و بهترین برای خود خداوند باقی بماند - ۱۱: ۱۵؛ ۱۸: ۳-۴؛ ۱۱: ۱۲.
 ۲. پرستش خدا با مسیح، به معنای پرستش او به طور دسته جمعی با همه فرزندان خدا توسط مسرت بردن از مسیح با یکدیگر و با خداست - ۱ قرنتیان ۲۶: ۱۴.
 - ث. اگر می خواهیم غلبه کنندگان باشیم، باید بر مسیح به عنوان سرزمین نیکوی خود زحمت بکشیم، تا مسیح را به عنوان سرتمان کسب نماییم:
 ۱. هر روز صبح باید خود را صادقانه به خداوند برای مقصود ساده مسرت بردن و تجربه کردن او وقف کنیم - ر.ک. فیلیپیان ۳: ۱۳-۱۴.
 ۲. هر روز باید وقت صرف کنیم که به طور خصوصی و مخفیانه با خداوند باشیم تا مشارکتی صمیمانه با او داشته باشیم - متی ۱۴: ۲۲-۲۳؛ ۶: ۶؛ خروج ۳۳: ۱۱.
 ۳. ما باید هر روز صبح زود از خداوند در کلام مسرت ببریم تا هر روز یک شروع نو داشته باشیم - مزامیر ۱۱۹: ۱۴۷-۱۴۸.
 ۴. ما باید به گناهان به طور کامل رسیدگی کنیم تا چیزی بین ما و خداوند نباشد - ۱ یوحنا ۱: ۷، ۹؛ ر.ک. حزقیال ۱: ۲۲، ۲۶.
 ۵. ما باید مشارکتمان را با خداوند لحظه به لحظه نگه داشته، زندگی دعا داشته باشیم - ۲ قرنتیان ۱۳: ۱۴؛ فیلیپیان ۴: ۶-۷؛ مراثی ۳: ۵۵-۵۶؛ ر.ک. متی ۱۱: ۲۵-۲۶.
 ۶. ما باید وقت خود را دریابیم و انرژی خود را صرف اشباع و آغشته شدن با کلام مقدس خدا کنیم - ۲ تیموتائوس ۳: ۱۶-۱۷؛ کولسیان ۳: ۱۶.
 ۷. ما باید با همیشه شادی کردن، پیوسته دعا کردن، و در همه چیز شاکر بودن، وقت را دریابیم تا از روح پر شویم - افسسیان ۵: ۱۸؛ ۱ تسالونیکیان ۵: ۱۶-۱۹.
 ۸. برای تجربه غنای مسیح به عنوان سرزمین نیکو، باید تحت سلطه روحمان بوده، توسط روحمان فرمانروایی، راهنمایی، تحریک و رهبری شویم - ۲ قرنتیان ۲: ۱۳.
 ۹. برای تجربه غنای مسیح به عنوان سرزمین نیکو، باید در شخص، حضور، صورت مسیح زندگی کنیم - آ. ۱۰: ۴؛ ۶-۷؛ ۳: ۱۶-۱۸؛ ۱۲: ۲۲. آ.

(آ) برای تصرف مسیح به عنوان سرزمین شامل تمام، باید توسط شخص او، حضور او فرمانروایی شویم - خروج ۳۳: ۱۴.

(ب) از آنجا که پولس در شخص مسیح زندگی می کرد، مسیح را به عنوان

رئوس مطالب دوره آموزشی

تغییر ناپذیری (۲ قرن‌تیاں ۱: ۱۷-۲۰)، به عنوان حلم و ملایمت (۱: ۱۰)، به عنوان راستی (۱۱: ۱۰)، به عنوان قدرت (۱۲: ۱۰؛ ۱۳: ۴)، به عنوان فیض (آ. ۱۴)، و به عنوان کسی که در او سخن می‌گوید (آ. ۳ رجوع کنید به ۱۷: ۲) تجربه کرد.

۱۰. ما مسیح را به عنوان فیض، واقعیت سرزمین نیکو، از طریق کار شکستن و ساختن توسط روح القدس، دریافت می‌کنیم، که به موجب آن، وجود درونی ما با تثلیث الهی بازسازی می‌شود - ۱۲: ۷-۱۰؛ ۱۳: ۱۴.

۳. ما باید باهم ملاقات کنیم تا نمایشگاهی از آن مسیح که بر او زحمت کشیده‌ایم، آن مسیح که از او مسرت برده و تجربه کرده ایم، داشته باشیم - تثنیه ۱۴: ۲۲-۲۳:

آ. وقتی که ما از مسیح شخصاً در زندگی روزانه خود برای مسرت دسته جمعی از او در جلسات خود مسرت می‌بریم، خدا در بین ماست، و ما محل سکونت و پادشاهی او هستیم.

ب. وقتی که ما تا این حد از مسیح مسرت می‌بریم، جلسه کلیسا سرشار از خدا می‌شود، و همه فعالیت‌های آن، خدا را به مردم رسانده و انتقال می‌دهد تا با خدا تزییق شوند - ۱ قرن‌تیاں ۱۴: ۲۵.

پ. پرستش راستین خدا توسط مردمش وقتی است که همه پر از مسیح باشند، از مسیح بدرخشند، و مسیح را که بر او زحمت کشیده اند، به نمایش گذارند.

ت. ما همیشه باید در همه جلسات چیزی برای گفتن به عنوان یک قربانی اختیاری به خدا و به حاضرین داشته باشیم - آ. ۲۶:

۱. قبل از آمدن به جلسه باید خود را برای جلسه با چیزی از خداوند آماده کنیم، این یا از طریق تجربه ما از او و یا از طریق مسرت ما از کلام او و مشارکت با او در دعاست.

۲. پس از آمدن به جلسه، نباید منتظر الهام باشیم. باید روحمان را بکار ببریم و از ذهن آموزش دیده خود برای عملکرد در ارائه آنچه که برای جلال و رضایت خداوند و برای سود - روشنگری، تغذیه، و بناسازی - حاضرین آماده کرده ایم، استفاده کنیم - آ. ۳۱-۳۲.

۴. ما باید با فرزندان خداوند برای پرستش جمعی در مکانی که خداوند برگزیده است - در روح ما و بر زمین منحصر به فرد یگانگی - ملاقات کنیم - تثنیه ۱۲: ۵، ۱۱، ۱۴-۱۳، ۱۸؛ ۱۶: ۱۶؛ یوحنا ۴: ۲۴:

آ. اول، قدس خدا، سکونتگاه او، در روح ما است (افسسیان ۲: ۲۲)، و دوم، آن، کلیسا است (۱ تیموتائوس ۳: ۱۵)؛ از این رو، برای رفتن به قدس خدا، باید به روحمان بچرخیم و به جلسات کلیسا برویم؛ در روحمان و در کلیسا مکاشفه الهی و توضیحی برای همه مشکلاتمان دریافت می‌کنیم (مزامیر ۷۳: ۱۶-۲۸).

ب. ما باید یگانگی منحصر به فرد بدن مسیح را بر زمین اصیل یگانگی حفظ کنیم:

۱. تمرین زندگی کلیسایی، تمرین داشتن یک کلیسا برای یک شهر، یک شهر با فقط یک کلیسا است - اعمال ۸: ۱؛ ۱۳: ۱؛ ۱۴: ۱؛ ۱ قرن‌تیاں ۱: ۲؛ مکاشفه ۱: ۱۱.

زیستن یک زندگی مسرت از مسیح به عنوان سرزمین نیکو

۲. ما بر زمین اصیل یگانگی، از خداوند به عنوان روغن مسح، شبنم طراوت بخش، و برکت امر شده حیات مسرت می بریم - مزامیر ۱۳۳.
- پ. چهار مشخصه برای مکانی که خداوند برگزیده است وجود دارد:
 ۱. مکان برگزیده خداوند نباید نامی غیر از نام مسیح داشته باشد - تثنیه ۱۲: ۵؛ مکاشفه ۳: ۸.
 ۲. مکان برگزیده خداوند، سرشار از بکار بردن روح است - افسسیان ۲: ۲۲؛ یوحنا ۴: ۲۴؛ ۱ تیموتائوس ۴: ۷؛ ۱ قرنتیان ۱۴: ۳۲.
 ۳. مکان برگزیده خداوند، محل مسرت بردن از غنای مسیح است - تثنیه ۱۲: ۷، ۱۸؛ مزامیر ۳۶: ۸-۹.
 ۴. مکان برگزیده خداوند، محل شادی است - تثنیه ۱۲: ۷، ۱۲، ۱۸؛ مزامیر ۴۲: ۴؛ ۱۲۲: ۱.
۵. حاصل مسرت ما از غنای کاوش ناپذیر مسیح به عنوان سرزمین نیکو، کلیسا به عنوان معبد، محل سکونت خدا، و به عنوان شهر، پادشاهی خدا است - افسسیان ۲: ۲۱-۲۲:
 - آ. آن سرزمین با معبد و شهرش، مرکز برنامه خداست - ۱ پادشاهان ۸: ۴۸ و زیرنویس ۱:
 ۱. آن سرزمین، خود مسیح است، و معبد و شهر، پُری مسیح، کلیسا که بدن اوست، هستند - افسسیان ۱: ۲۲-۲۳؛ ۲: ۲۱-۲۲.
 ۲. معبد برای ابراز خداست، و شهر برای حکومت خداست؛ این مقصود جاودان خدا را برآورده می کند - پیدایش ۱: ۲۶.
 - ب. جوانب اصلی خانه خدا، [یعنی] محل سکونت او برای ابرازش، از حضور خدا می گوید:
 ۱. خانه خدا، محل حضور خداست، که جلال خدا (مزامیر ۲۶: ۸؛ ۲۹: ۹)، زیبایی خدا (۲۷: ۴، ۸)، و غنای خدا (۳۶: ۸-۹) است.
 ۲. خانه خدا، محل مکاشفه و پاسخ خداست - ۷۳: ۱۶-۱۷؛ ۳: ۴؛ ۱۸: ۶.
 ۳. خانه خدا، مخفیگاه ماست - ۲۷: ۵؛ ر.ک. ۳۱: ۲۰؛ ۸۴: ۳.
 ۴. خانه خدا، مکانی است که می توانیم در آن کاشته شویم، شکوفا شویم و میوه دهیم - ۹۲: ۱۳-۱۴.
 ۵. خانه خدا، محل چشمه هاست - ۸۷: ۷.
 ۶. خانه خدا، مکانی است که ما در آن تقویت می شویم - ۶۸: ۳۵؛ ۹۶: ۶.
 ۷. خانه خدا، مکانی است که ما در آن با خدا درآمیخته می شویم - ۹۲: ۱۰.
 ۸. خانه خدا، مکانی است که خدا در آن سهم ماست - ۷۳: ۲۶.
- پ. جوانب اصلی شهر خدا، [یعنی] پادشاهی او برای حکومتش، از اقتدار خدا می گوید:
 ۱. شهر خدا، شهری قوی است، آن شهر پادشاه بزرگ - ۳۱: ۲۱؛ ۴۸: ۲.
 ۲. نهری با شعبه های فرحناک در شهر خدا وجود دارد - ۴۶: ۴-۵.
 ۳. خدا در او شناخته شده و [خدا] قلعه بلندی در اوست - ۴۸: ۳.
 ۴. او برای دشمن باعث وحشت است - آ.آ. ۳-۶؛ ۷۶: ۲-۳.

رئوس مطالب دوره آموزشی

۵. او کمال زیبایی است - ۵۰:۲.
 ۶. او هدف خشنودی خداست - ۵۱:۱۸.
 ۷. تخت‌های داوری در شهر خدا برپا شده است - ۱۲۲:۵.
 ۸. خداوند دیگران را از او برکت می‌دهد و از او متبارک می‌شود - ۱۳۴:۳؛ ۱۳۵:۲۱.
۶. حاصل نهایی مسرت ما از مسیح به عنوان سرزمین نیکو، آن پیوستگی الهی-انسانی خدای سه یکتای فرآیند شده با مردم سه بخشی تولد تازه یافته، دگرگون شده، و جلال یافته او به عنوان محل سکونت جاودان و پادشاهی خدا است - مکاشفه ۲۱:۳، ۲۲:۲۲؛ ۲۲:۵.